

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/112/2017
Identifikačné číslo spisu: 1111244670
Dátum vydania rozhodnutia: 31.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ján Šikuta
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1111244670.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu D., bývajúceho vo Q., zastúpeného advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, IČO: 35 955 341, za ktorú koná konateľ JUDr. Daniel Futej, CSc., proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Národná Banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, o náhradu škody v sume 15 575,98 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12 C 196/2011, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. novembra 2015, sp. zn. 2 Co 180/2015, 2 Co 181/2015, 2 Co 331/2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 18. novembra 2015, sp. zn. 2 Co 180/2015, 2 Co 181/2015, 2 Co 331/2015 vo výroku, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 11. februára 2015, č. k. 12 C 196/2011-531 z r u š u j e a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej iba „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 11. februára 2015 č. k. 12 C 196/2011-531 zamietol návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Súd návrh vo veci samej zamietol.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej iba „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 18. novembra 2015 sp. zn. 2 Co 180/2015, 2 Co 181/2015, 2 Co 331/2015, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

3. Proti uvedenému rozsudku v časti prvého výroku vo veci samej podal žalobca dovolanie. Namietal, že v konaní došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), že konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ako aj to, že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

4. Žalovaná sa k dovolaniu vyjadrila tak, že podľa jej názoru odvolací súd vychádzal z náležite zisteného stavu veci a správneho právneho posúdenia. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd podané dovolanie

odmietol alebo zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti treba zrušiť (podľa § 449 ods. 1 CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobcu bolo podané pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

7. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ktoré ukladalo dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nebolo prípustné podľa § 237 ods. 1 O.s.p.

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietal a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

9. Žalobca vyvodzoval procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z toho, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné pre absenciu podrobného odôvodnenia.

10. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) bol taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý mal za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení strany, ktoré jej poskytoval Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. išlo najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane jej procesné práva.

11. Z rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), vo veci Trančíková proti Slovenskej republike z 13. januára 2015 (sťažnosť č. 17127/12) vyplýva, že vyjadrenie strany (vrátane vyjadrenia k opravnému prostriedku protistrany), ktoré obsahuje riadnu právnu a skutkovú argumentáciu je potrebné považovať za také vyjadrenie, ktoré je potrebné subsumovať pod požiadavku, aby strany mali možnosť dozvedieť sa o ňom a eventuálne sa k nemu aj vyjadriť. Z predmetného rozhodnutia, ako aj z ďalšej judikatúry ESLP vyplýva, že konkrétny význam dotknutého vyjadrenia je málo dôležitý, keďže je na stranách, aby posúdili, či si dokument vyžaduje, aby sa k nemu vyjadrili alebo nie. Zároveň ESLP v predmetnom rozhodnutí konštatoval, že nedoručenie vyjadrenia protistrany k opravnému prostriedku podanému sťažovateľkou v jej veci proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa je porušením článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

12. V predmetnom spore došlo k rovnakej procesnej situácii, nakoľko žalobca podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 11. februára 2015 sp. zn. 12 C 196/2011, ku ktorému žalovaná podala 7. mája 2015 vyjadrenie (č. l. 576 spisu) obsahujúce riadnu skutkovú a právnu argumentáciu. Žalobcovi ako odvolateľovi toto vyjadrenie zo strany žalovanej následne doručené nebolo, teda s ním nebol oboznámený.

13. Preto možno konštatovať, že týmto postupom odvolacieho súdu, ktorý nedoručil vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcu žalobcovi došlo k porušeniu článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň k odňatiu mu možnosti konať pred súdom, čo bolo treba považovať za procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Z toho dôvodu sa Najvyšší súd

Slovenskej republiky v ďalšom nevyjadroval k ostatným námietkam dovolateľa.

14. Odňatie možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) zakladá nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť. Dovolací súd preto podľa § 449 ods. 1 CSP rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP) v spojení s ustanovením § 453 ods. 3 CSP.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.